

under boligydelse, varmhjælp, forbedringer af social pension, førtidspension og delpension.

Efter en ændring af loven i 1998 (lov nr. 1041 af 23. december 1998) fremgår det nu udtrykkeligt af selve loven, at ikke blot Den Sociale Pensionsfonds renteindtægter, men også dens grundkapital, kan anvendes til ydelse af pensionsforbedringer. Adgangen hertil fremgik tidligere af en tekstanmærkning på finansloven. Lovændringen i 1998 medførte ikke ændringer i pensionslovgivningen.

Justitsministeriet har i en skrivelse af 3. juli 1974 til Socialministeriet antaget, at der ikke var »en sådan sammenhæng imellem skatteydernes bidrag til fonden og retten til tillægspension, at pensionsretten kan anses for beskyttet efter reglerne i grundlovens § 73.« Skrivelsen vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

3. Med hensyn til Arbejdsmarkedets Tillægspension kan henvises til Max Sørensen, Statsforfatningsret (2. udgave ved Peter Germer, 1973), side 401. Her antages det, at retten til denne pensionsydelse, der »alene finansieres af bidrag fra deltagerne og deres arbejdsgivere«, nyder beskyttelse efter grundlovens § 73. Max Sørensen er citeret i Justitsministeriets notits, side 5.

Tilsvarende antager Bernhard Gomard i Privat pension og social forsikring (1968), side 182 f.

4. Lov nr. 230 af 2. juni 1977 om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner bestemte, at der i overenskomstperioden 1977-79 kun kunne komme én dyrtidsportion til udbetaling fra arbejdsgiverne til lønmodtagerne som følge af hvert af de 4 reguleringspristal, der fremkom i overenskomstperioden. Loven indebar endvidere, at staten - i stedet for de suspenderede dyrtidsportioner fra arbejdsgiverne til lønmodtagerne - indbetalte et beløb til ATP, som blev godskrevet hver enkelt lønmodtagers konto i ATP. I lovens § 6 var det bestemt, at forslag om formen for udbetaling til lønmodtagerne skulle fremsættes for Folketinget i folketingsåret 1979-80, idet det påhvilede bestyrelsen for ATP at afgive indstilling herom til arbejdsministeren.

Justitsministeriet har i en udtalelse af 27. februar 1979 bl.a. antaget, at lovgivningsmagten - under hensyn til § 6 i 1977-loven - havde en betydelig frihed til at træffe bestemmelse om beløbenes anvendelse. Afgørende var, at den fremtidige ordning sikrede udbetaling til enhver, der i henhold til loven havde fået godskre-

vet beløb på sin konto i ATP, og kun denne personkreds, uden anden forskelsbehandling end den, der kunne anses for sagligt begrundet. Justitsministeriets udtalelse vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

De midler, som blev godskrevet lønmodtagernes konti i ATP, blev udskilt fra ATP ved lov nr. 7 af 9. januar 1980 om Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Lovens kapitel 2 fastsatte endvidere - som forudsat i § 6 i 1977-loven - nærmere regler for lønmodtagernes adgang til at forlange udbetaling af dyrtidsportionerne.

I forarbejderne til 1980-loven anføres det, at bestyrelsen for ATP »fra første færd har anset de af staten indbetalte beløb, der er godskrevet på hver enkelt lønmodtagers konto i Arbejdsmarkedets Tillægspension, som værende den enkelte lønmodtagers personlige ejendom«, jf. Folketingstidende 1979-80, Tillæg A, sp. 697. I tilknytning hertil anførte arbejdsministeren i den skriftlige fremsættelse af lovforslaget, at beløbet på den enkelte lønmodtagers konto i Lønmodtagernes Dyrtidsfond betragtes »som opsparing i pensionsøjemed, således at beløbene med renter udbetales som et engangsbeløb ved indtræden af sådanne begivenheder, som normalt vil være ensbetydende med, at de pågældende helt - eller dog i det væsentlige - forlader arbejdsmarkedet«, jf. Folketingstidende 1979-80, Forhandlingerne, sp. 1330.

Spm. nr. S 1153

Til justitsministeren (10/2 99) af:

Tom Behnke (FP):

»Kan ministeren nævne tidligere tilfælde, hvor en lignende garanti som den, Justitsministeriet har udfærdiget i forhold til efterlønsordningen, er stillet og bragt i anvendelse?«

Svar (3/3 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

1. I Justitsministeriets notits af 2. februar 1999 redegøres bl.a. for, om et a-kasse medlem har ret til at få tilbagebetalt det efterlønsbidrag, som medlemmet frivilligt har indbetalt, hvis efterlønsordningen afskaffes.

Det følger af notitsen, at spørgsmålet om tilbagebetaling - i mangel af en lovregulering her-